

MOMCO

TIKĖJIMAS, SANTYKIAI

ATBAIDANT BAUBUS

MOMCo MOTINYSTĖS EKSPERTAI

Mūsų mažylė šiąnakt papasakojo apie baubą savo sapne; jis didelis su DIDŽIULĖMIS akimis ir riaumoja ant jos, jos lovoje. Mes su vyru iš visų jėgų stengiamės nuraminti jos širdelę, tramdydami savo graudulį. Mes sakome jai, kad baubai netikri ir kad tėtis ją apsaugos. Primename jai, kad Dievas visada su ja, kad jis yra didesnis už bet kokį apsimetėlį baubą, - gali tai pasakyti baubui.

O po to aš žiūrėjau kaip ji žaidžia vonioje, visiškai rami, pamiršusi kaip mus trikdo jos mažos baimės. Šiek tiek pagalvojau apie baubus, kurie man neleidžia miegoti naktimis.

Jų akys ne tokios didelės ir jie neriaumoja man į veidą, bet meluočiau, jei sakyčiau, kad daugumą naktų kietai miegu... Dažniausiai naktimis nerimauju dėl to kas “gali būti”, “turėjo būti”, ar dėl to “ko niekada nebus”, dar dėl materialinių galimybių, dėl nesėkmių ir dėl pokalbių.

Dažniausiai visi jie yra netikri arba perdėti... Ir vis tik, jų dantys aštresni ir sparnai platesni naktį nei dieną. Bet šįvakar nusprendžiau, kad kitą kartą, kai baubai vėl įeis į mano kambarį, galvosiu apie tiesą, apie Jėzų, ir apie savo drąsiąją mergaitę. Jei ji gali apsiginti nuo baubų, - galiu ir aš.

Vaikų ugdymo ironija manęs nepalieka, nes kaskart pati mokausi tų pačių pamokų kaip ir jie. Man nuolat primenama, kad reikia augti... Dažniausiai tame pačiame, ko mokau savo dvejų metų vaiką.

Galbūt tai ir yra auklėjimo tikslas – kasdien augti tarsi žinomuose dalykuose giliau ir bręsti...

Taip dažnai kartoti tiesą sau, kad vaikai galėtų ją pajusti manyje. Eiti gruoblėtu keliu pirma vaikų, kad jiems jis būtų šiek tiek lygesnis. Galbūt net susidurti su savo baubais, kad jiems parodytume, - tai įmanoma.

Tekstą išvertė Lietuvos šeimos centras www.lietuvosseimoscentras.lt

Norite paklausti, pasidalinti mintimis, rašykite kiekvienaimamai@gmail.com

